

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za se leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanipla plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Spomenica mestnega zbora Ljubljanskega.

(Dalje in konec.)

Ker v tem sestavku o navdušenosti za pesnika Anastazija Grtina niti govora ni, ker je smoter svečanosti le demonstrativni nastop velike množine nemških turnerjev in z njimi jednokomislečih, se o nameravanem pomenu te slavnosti ni moglo dvomiti.

Da je pri tem jedino in pred vsem šlo le za demonstracijo v velikonemškem zmislu, razvideva se iz vsega postopanja nemškega turnvereina Ljubljanskega pri prirejanju te slavnosti.

Skušalo se je, oblastva k udeležbi pri tej slavnosti s tem pridobiti, da se je slavnost imenovala eminentno patrijotično in z enakimi pretvezami skušalo se je pri c. kr. državnem vojnem ministerstvu doseči, da bi se bila vojaška godba udeležila slavnostnega spreveda. Stoprav zadnje dni razkril se je deloma skromni program, akoravno se je še v „Laibacher Wochenblatt“ dne 29. maja t. l. naznanjalo, da se bode definitivni spored šele zadnje ure določil.

Tudi mestni magistrat Ljubljanski ni ob svojem času ugovarjal, da se postavi spominska plošča, ker se je tudi on v misli zazibal, da bode to le patrijotična slavnost, proslava pesnika. Ko je društveno vodstvo, kakor kaže priloga 3/ (Laibacher Wochenblatt z dne 29. maja t. l. št. 303) politično konstitucionalno društvo Ljubljansko na mnogo-brojno korporativno udeležbo pri tej slavnosti povabilo, bilo je vsakemu jasno, da tu ne gre za slavnost, ampak za politično demonstracijo, o katere naravi ni bilo treba dvomiti, ker je konstitucionalno društvo Ljubljansko zadnja trdnjava fakijske opozicije na Kranjskem, ker je to društvo v skrajnem nasprotstvu politiki sedanje vlade, kakor tudi narodnim težnjam Slovencev.

Po vseh teh okolščinah ni bil demonstrativni smoter te slavnosti nikomur v Ljubljani več tajen.

Zaradi tega se oblastva slavnosti neso udeležila, zaradi tega odklonila so društva, kakor c. kr. strelsko društvo, filharmonično društvo itd., katerim se nemškega značaja gotovo ne more odrekati, svojo udeležbo, njim pridružil se je večji del nem-

škega prebivalstva in tako bila je slavnost žalostna in Nemci sami so se je jako pičlo udeležili.

Mestni magistrat Ljubljanski dobil je 28. maja, t. l. torej malo dni pred nameravano slavnostjo, prošnjo odbora nemškega turnvereina Ljubljanskega, v kateri se glavnega mesta mestni odbor vabi, naj se slavnosti udeleži in vrhu tega prosi, naj postavljeni spomenik prevzame v last občine in s tem dolžnost, da bode spomenik nadalje vzdrževal. Ko je ta prošnja šla skozi pravni odsek mestnega zbora, prišla je v seji dne 1. junija t. l. v obravnavo. Po kratki debati se je o tej prošnji sledeče soglasno sklenilo:

1. Mestni zbor Ljubljanski se slavnosti dne 3. julija t. l. ne udeleži.

2. Mestni zbor ne prevzame Anastaziju Grtina postavljenega spomenika v last občine.

Pred tema sklepoma ni bilo burne debate, ker so vsi člani mestnega zastopa o predmetu, ki se je imel razpravljati, bili istega mnenja, ker neso dvojili o demonstrativnem značaju nameravane svečanosti, kajti dobro so znali, da tu ne gre za idealno proslavo in zagadelj neso mogli podpirati demonstracije, ki je imela javen namen, ščuvati proti njihovej narodnosti, ker bi se bili sicer svoje narodnej samosvesti za zmiraj odpovedali.

Ker je pa mestni zbor vedel, kolika nevarnost je pri takej demonstraciji za javni mir in za javno varnost, prosil je odklanjajoč odgovornost za mir in varnost, c. kr. deželno vlado, naj svečanost še zadnji trenotek prepove.

Jasno je, da mestni zbor s tem svoje postavne dolžnosti: sodelovati za vzdrževanje reda s svojimi silami ni mogel odkloniti in je tudi ni odklanjal; s tem hotel je odkloniti le odgovornost, ki bi ga zadela, da ni o pravem času pozdignil svarilnega svojega glasu.

Isto tako mestni zbor tudi ni izjavil, da spomenika ne prevzame v svoje varstvo, ker se ne more odtežati svoje postavne dolžnosti, po kateri mu je čuvati lastnino v svojem območju, ker to vprašanje sploh ni prišlo na obravnavo; on je izjavil samo to, da spomenika ne prevzame v občine last. Dotične trditve v uvodu omenjene interpelacije so torej neresnične.

To sklepal je mestni zbor dne 1. junija t. l.,

seja bila je ob 6. uri zvečer in trajala je do 8. ure. Akoravno je bila javna, vendar ni bilo nobenega občinstva pri seji. Časniki zaradi prekratkega časa neso mogli priobčiti poročil o seji in so le deloma objavili mestnega zbora sklepe.

Ne more se misliti, da bi bili dne 1. junija v mestnem zboru storjeni sklepi, ki so se stoprav dne 2. junija t. l. in sicer opoldne v uradni „Laibacher Zeitung“, zvečer pa v „Slovenskem Narodu“ in to tudi le deloma z objavo gore sub. in 2/ navedenih sklepov (priloga 4/ in 5/) priobčili, do 3. junija zjutraj že tako prodrli v prebivalstvo, da bi ne glede na njih nedolžno obliko, bili posredno ali neposredno povod ali pa nagib izgredom.

Pripisavati se mora le zlovoljnemu duhu nemških listov in njih strankarskih prijateljev, če se vzrok izgredom išče v postopanju in v sklepih mestnega zbora in le boleštna strankarska domišljija in slepa strast moreta zaslediti osnovno zvezo mej njima. Da je prebivalstvo Ljubljansko, katero je za nepozabljivih cesarskih dni kljub najogromnejši množini občinstva po ulicah, vseskozi uzorno se obnašalo, da ni bilo treba nikakih varstvenih naredeb, da je po hrupnih dnevnih svečanostih zadostoval lahen migljaj, naj se ljubljene vladarja ponočni počitek ne moti, da se je vse takoj razšlo, da je to mirno in dobrosrčno prebivalstvo razburilo se do izgredov, to mora se pripisovati večinoma izzivanju v nemških listih, deloma pa tudi temu, da se je mej prebivalstvom širila vest, da je kranjska hranilnica, da bi dobila prostora za šolo nemškega „Schulvereina“ mestni občini prostore v realki odpovedala, slovenskemu telovadnemu društvu „Sokolu“ pa javila, naj ustavi svoje vaje v telovadnici v realki, kakor tudi vest, da je ministerstvo kranjski hranilnici dovolilo, da sme šolo nemškega „Schulvereina“ iz svojega rezervnega fonda vzdrževati.

Vrhu tega je prebivalstvo tudi izvedelo, da se bodo slavnosti korporativno udeležili člani Celjskega turnvereina in se spominjalo, kako so se vsprejela narodna društva Ljubljanska v Celji, ko so bila pri pogrebu Celjskega zdravnika dr. Kočvarja, drugič pa pri blagoslovljeni zastavi „Savinjskega Sokola“, pri katerej priliki so se narodna društva psovala, zasramovala in s pereatklici izpremljala,

LISTEK.

Govor g. dr. J. Vošnjaka pri grobu Božidara Raič-a.

V hladni grob položili smo k večnemu počitku truplo moža, kojega ime ostane z zlatimi črkami zapisano v zgodovini slovenskega naroda, truplo narodovega ljubljence, Božidara Raiča. Že pred štiridesetimi leti je Raič kot brhki mladenič britko čutil nesrečo svojega naroda, kateri je brez omike in zavednosti taval v temi, duševno in gmotno poteptan. Spoznavši, da le po pouku in po vzbujanju ljudstva k zavesti je mogoča boljša prihodnost naroda in da se ta prihodnost daje zagotavljati le po literarnem spojenju slovenskega s hrvatsko-srbskim narodom, združil se je z jednako mislečimi mladimi prijatelji, z Radoslavom Razlagom, Lovro Tomanom, Števo Kočvarjem, Davorinom Trstenjakom in drugimi, — da so svoje ideje širili po navdušenih spisih.

Tem idealom svoje mladosti je Božidar Raič zvest ostal vse svoje žive dni. Kar je prisegal v

mladeniški navdušenosti, izvrševal je v krepkih moških letih in še tačas, ko se mu je bližala starost in ga je bolezen opominjala, da naj se opoči, ni miroval, dokler ga ni k miru položila neizprosna smrt. Njegovo srce ni poznalo druge ljubezni, kakor ljubezen do Boga in naroda. Vse sile svojega nadarjenega duha napenjal je le v prid narodu, kateremu ni le bil učitelj in voditelj, temveč tudi sam uzor neumornega delavca in borilca za srečo naroda in domovine.

V Božidaru Raiču, ki je Slovincem res bil božji dar, združene so bile vse moške hrabrosti: delavnost, vstrajnost, neupogljivost, pogum, narodni ponos in vrhu tega neomejena požrtvovalnost. Zato nikdar ni obupal nad srečnejšo bodočnostjo Slovenstva in Slovanstva, naj so sovražni viharji še tako divje razsajali po naših tleh. Ohrabroval je omahujoče in nov pogum v srca ulival obupajočim malodušnežem. Slovensko mladež pa, nad vse mu drago, učil je in bodril ter jo podpiral z besedo in dejanjem. V mladež je trdno zaupal, da bode nadaljevala sveto delo, od nas starejših pričeto, in v tem upu in prepričanju, katero mu je zjasnilo poslednje ure življenja, umrl je miren, udan v Božjo voljo.

Neizmerno ljubezen, katero je Božidar Raič gojil do svojega naroda, vračal mu je narod v svoji hvaležnosti. Ravnal se je po njegovih naukih, živemu izročil vsa častna mesta in danes stoji tukaj pri odprtem grobu zbran iz vseh krajev slovenske domovine, solzeč se, kakor zapuščen sin pri grobu očetovem.

In ta uzor najiskrenejšega, najčistejšega rodoljuba ločil se je od nas v dobi, ko smo še v početkih narodnega razvoja in ko nam je treba vsake narodne moči, tembolj tako izredno nadarjene. Trdno zdravje, ki bi mu dalo lahko še živeti in delovati mnogo let, podkopavala mu je duševna razburjenost, neprestana skrb za narodno stvar in glodajoči gnjev o krivicah, ki se godé trpečemu narodu. Gorečnost za narod ga je izjedla.

Teško, silno težko ga bomo pogrešali Slovinci ne le v ožji domovini štajerski, kjer je on stal kot trden, nerušljiv steber, na katerem je slovela naša narodnost, pogrešal ga bode ves slovenski in slovanski svet. Samo to nas vsaj nekaj tolaži, da je svojo blago dušo izdihnil mej svojimi in da njegovo truplo v domači zemlji leži.

Počival bode, če prav oddaljen od rojstnega

akoravno jim je bilo prepovedano, nastopiti korporativno in razviti društveno zastavo.

Vse te okoliščine bile so dovolj, da se je razburjenost prebivalstva povzdignila do izgrede, katere mestni zbor najgloblje obžaluje in katero je pravočasno s tem hotel preprečiti, da je visoko vlado opozoril na nameravano demonstracijo in prosil, naj se slavnost prepove.

Po vsem tem je jasno, da je mestni zbor popolnoma pravilno ravnal, da s svojimi sklepi ni nikogar pravic kratil, niti dajal povoda izgredu.

Le izživajočemu postopanju nemškega turnvereina v Ljubljani, pri katerem imajo žalibog nemški profesorji tukajšnje gimnazije, realke in učiteljske, glavne vloge, dočim noben slovenski profesor ni član slovenskega telovadnega društva „Sokol“ v Ljubljani, — mora se pripisovati krivda obžalovanja vrednih dogodkov, bodi si, da so to postopanje uprizorili fakijski „faiseurji“ v Ljubljani, ali pa oboji vkupe s sodelovanjem še drugih elementov z namenom, da bi vladi delali sitnosti in da bi odpravili deželnega predsednika barona Winklerja, ki onemogel a na tihem besnečej vladi nasprotne agitaciji že veliko predolgo vzdržuje mir v deželi.

Mestni zbor prosi Vašo ekselencijo, naj to poročilo vzame na primerno znanje.

Mestni zbor glavnega mesta Ljubljanskega,
dne 9. junija 1886.

Stritarjeva slavnost.

(Dalje.)

Oglasil se je na to grof Dzieduszycki, jeden izmej najizobrazenejših poslancev v državnem zboru. On, kakor tudi njegov kolega vitez Sawczynski za njim sta se prav lepo zahvaljevala, da je Poljakom na ta večer prilika dana, bliže seznaniti se s Slovenci; poudarjala sta vzajemnost avstrijskih Slovanov, grof Dzieduszycki pa je še posebej, opiraje se na pesen „Kdo je mar“, slavil moč kmeta v slovanstvu. Grof Dzieduszycki je pozneje še jedenkrat prav dolgo govoril v poljskem jeziku in zatrjeval, da mu večer ostane nepozaben. V imenu čeških poslancev je govoril poslanec in profesor dr. Kaizl, mlada dika v češkem znanstvu. On je primerjal stanje češkega naroda s položajem Slovencev in navel več sličnostij ter potem sklepal, da je in ostane še posebna živa zveza mej češkim in slovenskim programom. Maloruski posl. Ochrimowicz je tudi čestital „Sloveniji“ na lepem večeru, ter simpatije svoje izrazil za slovenski narod; s tem večerom ima še večje. Oglasil se je na to državni poslanec g. prof. Šuklje, ki se je za to slavnost s svojo dobrohotno pomočjo stekel veliko zaslugo in našo zahvalnost. Obdan od svojih slovenskih tovarišev — slovenski so že bili odšli — je dejal v uvodu:

„Prijazni napitnici, katera je veljala nam poslancem, ne bodem odgovarjal kot poslanec, temveč spregovoriti hočem par pohlevnih besedic kot član naše slovenske naselbine na Dunaji. Govoril bodem o našem slavljenju, pokazal ga bodem iz one strani, koja se ne da spoznati po mrtvi črki, koja se ne razodeva v knjigi in tiskani razpravi, ki je pa vendar sila važna, ker se le ona nam kaže moža v njegovi celoti, govoriti hočem o izrednem uplivu,

kraja na zelenem Štajerskem, v domači zemlji sredi Slovenstva, združen v smrti s prvoborniki, v življenju od njega visoko čislanimi, zraven nepozabljivega očeta Slovencev dra. Janeza Bleiweisa in prebrano nam umrlega Josipa Jurčiča. Če kdo, vreden je Božidar Raić, da kot tretji počiva v tako slavni družbi. Vsi trije bili so jekleni značaji, vsi trije trdi in neizprosni, kedar je šlo za pravice naroda.

Če zdaj, predragi prijatelj, tvoj duh gleda na nas in vidi bridko žalovanje, katero se po tvoji izgubi razlega po celi slovenski zemlji, razveseljuje naj te spoznanje, da tvoje delo ni bilo neplodno, da seme, od tebe sejano na narodno polje, ni palo na pusta tla, temveč, da je pognalo že klasje in da je tvoj vzvišeni uzor vzbujal ves narod k zavesti, delu in vztrajnosti.

Počivaj v miru! Tvoj spomin ostane neizbrisljiv v naših srcih. Slavili te bodo naši srečnejši potomci in kedar se bodo spominjali rodoljubov, ki so žrtvovali vse svoje duševne sile in gnotna sredstva za svoj narod, zvesti mu do smrti, imenovali bodo hvaležnega srca tvoje ime: Božidar Raić! Večna ti slava!

katerega je imela osebnost Stritarja na akadem. mladež pred 18—20 leti.

Takrat, gospoda moja, smo ga imeli dostikrat v svoji veseli družbi, ne le pri svečanih prilikah, pri kaki „besedi“ ali na kakem velikem komersu, ne, zahajal je mej nas skoro vsak dan, sedeli smo skupaj pri obedu, razgovarjali se v prijateljskem krogu, čestokrat pozno v noč, pri kapljici. In resni mož udeležil se je naših razprav z redko ognjevitostjo, nikoli ni motil našega veselja, nikdar ni kalil študentskih dovtipov, ali pravce je odkazal našemu pomanjkanju, nikoli ni dopuščal, da bi se pogovor izgubil v neslano besedovanje, ali v grdi cinizem. Besede, katere je Göth zopet svojemu velikemu prijatelju pesniku po njegovi smrti: „dann hinter ihm in wesenlosen Scheine, lag was uns alle bändigt, das Gemeine,“ te krasne besede veljale so v polni meri tudi o našem Stritarju, zaradi tega zrli smo z neko spoštljivo ljubeznijo kvišku k njemu, z ljubeznijo, koja more umeti le oni, ki ga je poznal natančno, kakor smo ga poznali mi. Stareji je bil od nas, stareji za kakih deset let, — in to je dosti v mladeniški dobi. Mnogo sveta je bil videl, veliko in s pridom bil potoval po evropskem zapadu, klasične jezike in njih literature je izvrstno poznal, on, nekdanji ljubljeneц Bouitzov, ali napojen je bil ob enem s krasotami modernega slovstva, v izvirnikih je čital pisatelje veleume angleške in italijanske, francoske in ruske, — in od svojega bogastva nam delil je, v mlada srca zasadel je marsikatero zrno, in hvala Bogu, zrno njegovo ni padlo na neplodovita tla. Takrat se je tudi pri našem narodu ponavljala zanimiva prikazen, da so najboljši literarni talenti se zbirali iz vrst akadem. mladine. Pod Stritarjevim vodstvom razvijal je nepozabljeni naš Jurčič svojo genialnost. Levec pridobil se je v tej šoli tisto lahko elegantno obliko, katera diči spise njegove, ljubeznjivi talent Kersnikov zajemal je iz tega vira, Celestin, Pavel Turner sta učenca Stritarjeva in opozoril nas je Stritar na mladega nepoznanega kaplana v primorskem hribovskem selu, kojemu je on pota kazal k slovenskemu Parnasu — učenec Stritarjev stopil je mej svet pod imenom Simon Gregorčič.“

Potem je še slikal Stritarjevo duševno obzorje, poudarjal njegove ozire na naš kmetijski stan ter konečno vzpodbujal mladino Dunajsko, naj skrbno čuva in širi lepe svoje tradicije. — Vsaki teh govorov je bil neprestano odobran, v raznih slovenskih glasovih so se izražale lepe misli, gorke želje. Vsakemu govoru je bil tudi svoj pevski epilog. Zabavni del v „hotelu“ je zaključil g. drd. R. Pukl, napivši slovanskim društvom. Ali, da si že proti jutru, slavnostniki so se še v bližini druge usatirili, si peli, govorili, si sploh bratovsko zabavo delali v slovanskem duhu.

Po tej površnej sliki more že prijazni čitatelj soditi, da je sinočnja slavnost res bila izredno velika in lepa. Zaslužnih zanj je mnogo, ker se je pripravljala na široki podlagi. Zaslužna je najprej tukajšnja slovenska naselbina, osobito mladina in z le-to tesno zvezano društvo „Zvonimir“, zaslužni pa so tudi drugi Slovani, osobito Čehi in Bolgari, ki so svoje kroge za slavnost zanimali. Vender pa gre posebna hvala sodelavcem v programu. V prvej vrsti stojita dični g. dr. Murko, ki je kot predsednik „Slovenije“ ves čas bil za slavnost kakor na perotih, potem pa naš dragi pobratim češki, v domovini že dobro znani, gospod Jan Jiřík, ki je tudi ta pot se mnogo znožil, ko je zbiral pevce pod svojim dirigentskim žezlom; njegovemu odličnemu vodstvu smo dolžni mnogo hvale. Drugih sodelavcev posamič ne bom našteval, imenujem le še Čeha g. Kollerja, ki je zборе in samospve požrtvalno spremljal na glasovirji. Pred slavnostjo pa so se izmej slovenskih dijakov posebno trudili za njo gg.: J. Dereani, Janko Bleiweis-Trsteniški Zupanc in tajnik Slovenije g. Guzelj. Tem in vsem drugim je v plačilo zavest, da so se trudili za plemenito stvar in ne zastoj!

S sijajno to slavnostjo se je dala dostojna čast in hvala Josipu Stritarju, Borisu Miranu, dalo se je javno pričanje za njegovega duhá; s sijajno to slavnostjo se je oslavo slovensko ime, je narod slovenski pridobil si važnih prijateljev v tujini. In ne le to, da se bode po tej slavnosti glas o našem pesniku, našem slovstvenem prepovedu zanesel v razne narode slovanske: marveč dozorel je na tej prelepej slavnosti trdensklep, da **narod slovenski v kratkem dobódi Stritarjeve zbrane spise!** In do uresničenja tega

sklepa ni več daleč! Namen Stritarjeve slavnosti je ven in ven dosežen, Stritarju pa še jedenkrat — slava! (Konec prib.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 15. junija.

Ko je **ogerska** vlada spoznala, da poulične demonstracije več ne služijo v njene namene, ampak jej postajajo nevarne, je vse sile napela, da jih zatire. Zadnje večere minulega tedna, je že bilo popolnoma mirno po Budapeštanskih ulicah. Prebivalstvo se je kaj hitro pomirilo, ko ga nikdo več hujskal ni in je videlo, da ima policija resen namen napraviti red. Od 710 zaprtih oseb so jih 232, večinoma rokodelske učence in dečke izpod 14 let, izpustili, 154 so jih administrativno kaznovali z zaporom od 24 ur do 8 dni, če neso bili v Pešti doma, pa z odgonom, 324 so jih pa izročili kazenskemu sodišču.

Vnanje države.

V **Srbiji** se nekda vedno bolj širijo roparstva. V več krajev so se že odposlali vojaki. V okrajih Čačak, Rudnik, Kragujevac in Valjevo je promet dovoljen samo s posebnim uradnim dovoljenjem in potnim listom. Oficijozni listi zatrjujejo, da roparstva nemajo nikakega političnega značaja. Iz družih poročil se pa da sklepati, da vladni listi roparstva pretiravajo, da more vlada odpošiljati vojakov v take kraje, kjer se je bati ustanka. Narod je močno nevoljen na kralja Milana in na sedanjo vlado, nepostavno postopanje vladnih organov pri poslednjih volitvah je pa še bolj razdražilo prebivalstvo. Kakor ob volitvah osepnice, tako služijo sedaj roparji vladi v njene namene. — V Belgradu imel je priti te dni Moskovski veletržec in tovarnar Muranevič. Z vlado se bode skušal dogovoriti, da bi se za novo rusko parobrodno in trgovsko društvo ustanovilo v Srbiji ob Dunavu kako pristanišče. Hkratu bode skušal ustanoviti direktne trgovske zveze mej Srbijo in Rusijo.

Rusko-bolgarski odnošaji so zopet bolj napeti. Ruski vladni in nevladni časopisi trdijo, da je zeroa proti knezu v Burgasu bila izmišljena, da bi Ruse kompromitovali. V Sofiji pa trdijo, da bode sodnja preiskava razkrila hudobne nakane zarotnikov. — Zakaj da je bolgarski eksarh odstavil Plovdivskega metropolita, o tem se širijo različne govorice, vsekako pa je temu nekoliko dalo povod sovraštvo mej Bolgarijo in Rusijo. Sprva se je govorilo, da je knez Aleksander pregovoril bolgarskega eksarha, da naj metropolita odstavi, ker se je slednji upal mu naravnost povedati svoje mnenje. Sedaj se pa govori, da so Rusi pregovorili bolgarskega eksarha, da naj odstavi metropolita Gervazija, ker se je poslednji kazal preveč prijaznega knezu. Karakteristično je za razmere v Bolgariji, da vsakdo išče povoda temu dogodku v rusko bolgarskih odnošajih.

Iztiranje princev utegne škodovati **Franciji**. Njeni odnošaji z družimi evropskimi državami se bodo shujšali. Posebno so v Rusiji jako nezadovoljni, da Francozi tako brezozirno postopajo z Orleanisti. Skoro vsi ruski listi obsojajo iztiranje. Ruski veleposlanik v Parizu se več ne vrne na svoje mesto, ravno tako ni nobenega upanja, da bi se kmalu imenoval nov francoski poslanik za Peterburg, ker Rusija ne mara, da bi Francijo sedaj zastopal kak veleposlanik. Posle francoskega veleposlaništva v Peterburgu in ruskega v Parizu bosta vodila samo poverjenika.

Položaj v **Belgiji** je jako resen. V Charle-roi u, Gilly-ji, Dampremy-ji, Jumet-u, Chatelineau-u, Montigny-ji in Seraing-u so vsi delavci ustavili delo. V omenjene kraje morali so odposlati vojakov. — Pri poslednjih volitvah v Belgiji so liberalci propali največ zategadelj, ker so zagovarjali svobodno trgovino, narod pa je želel varstveno carino. Mnogo je k njih propadu pripomogla misel, da so liberalci nekoliko krivi socijalistiških izgrede. Škodovala je pa tudi nesloga mej njimi. Radikalci so pobijali zmernejše. Program radikalcev pa nikakor ni uga- jal prebivalstvu, ki je večinoma jako verno. Radikalci postavili so namreč v svoj program, da se odpravi budget za bogočastje in da se konfiskujejo cerkvena posestva. Ker so konservativci sedaj dobili v zbornici dvetretjinsko večino, bodo lahko ustavo, zlasti volilne rede, spremenili sebi v prid, in liberalci tedaj nemajo dosti upanja, da bi kmalu prišli na krmilo.

Predno je **pruska** gospodska zbornica prenehala zborovanje, bila je v njej še jako burna debata o dovoljenji podpore nemškim šolam v poljskih pokrajinah. Knez Radzivil očital je vladi surovost, katero je vnovič pokazala s tem, da je razpustila poljska dijaška društva. Poljaki bodo zmatrali najvišje državne uradnike kot smrtne svoje sovražnike, ako bodo z njimi tako delali. Radzivilov govor bil je tako oster, da se še v zbornici poslancev ni slišal tako oster govor. Naučni minister Gossler je opravičeval vlado in našteval, kaj je vse storila za vzhodne pokrajine. Poljak Zoltovski je vladi očital orientalsk despotizem. Njeno postopanje mora vsak pošten človek obsojevati. Vsa zgovornost kneza Radzivila in Zoltovskega pa ni nič koristila, kajti za

vladno predlogo glasovali so vsi zborniški člani razen Poljakov.

V Angliji je že živahno volilno gibanje, če tudi parlament še ni razpuščen. Chamberlain objavil je manifest na svoje volilce in dokazuje v njem, da Gladstone irske predloge nasprotuje njegovemu septemborskemu manifestu. Nadalje Chamberlain priporoča večjo lokalno samoupravo za Anglijo, Irsko Škotsko in Wales.

Domače stvari.

— (Našim Nemcem in nemškutarjem) je zopet veselje splavalo po vodi. Več dni pred prazniki vedeli so že pripovedovati, da letos zabavna vlaka ne bode v Ljubljano, ampak da ostane v Celji, da bodo izostali vsi tujci, da bo Ljubljana kmalu tako prazna, kakor zadnja hribovska vas itd. A na binkošno nedeljo vsega tega prav nič ni bilo. Zabavni vlak pripihal je, kakor druga leta in pripeljal tujcev, da so bili vsi hoteli prenapolnjeni, da ni bilo niti jedne sobe več dobiti. Še danes je videti vse polno tujcev po ulicah in trgih. Govorili smo z gospodi iz Gradca in z Dunaja ter vprašali jih, so si li upali v Ljubljano, kjer je toli opasno. Smijali so se na glas in rekli, da poznajo svoje „Pappenheimce“.

— (Umrli) je danes jutraj g. Fran Dolenc, pravni praktikant v Ljubljani, rodom iz Bitinja pri Kranji v 26. letu svoje dobe. Pokojnik odlikoval se je poleg svoje nadarjenosti z izredno marljivostjo in dosegel bi bil izvestno odlično mesto v življenju, da ga ni pokosila prerana smrt v najlepši nadobudni dobi. Lahka mu zemljica!

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredilo je preteklo soboto ob 9. uri zvečer svojemu velezaslužnemu predsedniku g. Antonu Jeločniku na predvečer njegovega imendneva podoknico, pri kateri so iz posebne prijaznosti sodelovali tudi gg. Meden, Pucihar in Paternoster.

— (Kranjsko obrtno društvo) sklenilo je, da se deželni odboru pošlje obširna in temeljita peticija, katero je sestavil predsednik g. Ant. Klein. Peticija se je pri zborovanju prečitela in so jo vsi odobraval. Glavni smoter peticije je: 1. Deželni odbor se naprosi, da deluje na to, da se opusti misel, razširiti poslopje prisilne delavnice; 2. Posilna delavnica v Ljubljani naj se posebnost z ozirom na neznosno konkurencijo, katero delata Ljubljanskim obrtnikom kaznilnica na Gradu in ječe na Žabjaku, kolikor hitro mogoče izprazni prisiljenec iz tujih dežel, da bode potem dovolj prostora imela, za prirastek prisiljenec, kateri utegne priti vsled državne postave dne 24. maja 1885 št. 89 (Postava zoper vlačugarstvo); 3. Deželni odbor se naprosi, da obrača svojo pozornost na to, da se v Ljubljani že edenkrat ustanovi tolikanj potrebna obrtniška šola in naj se obrne v tej zadevi do c. kr. deželne vlade, da tudi Kranjska dobi obrtno šolo, kakršne druge kronovine že davno imajo, da se obrtni stan zopet povzdigne, in da ne bode popolnem propal. Družbeni tajnik g. Kunc je v daljšem govoru podpiral peticijo in nasvetoval, da se ista na društvene stroške tiska v slovenskem in nemškem jeziku, ter razdeli, da se bode iz njene temeljite vsebine videlo, kako je stanje obrtnikov v Ljubljani in kako velika je konkurencija, ki jo napravljajo obrtna dela v kaznilnicah. Konečno izrekel je g. Regali predsedniku g. Kleinu zahvalo društvenikov, da je s tolikim trudom in tako temeljito peticijo izdelal. Zborovalci so tej zahvali jednoglasno pritrdili.

— (Iz Maribora) se nam piše, da se je tamošnjemu odvetniku dr. Duhatschu, bivšemu županu Mariborskemu, duh omračil, in da je malo upanja, da bi kdaj okreval.

— (V Cerkljah na Gorenjskem) dogodila se je pretekli teden skrajna surovost. Kakor se je nam izvestilo, polila je ženska nekega moža s petroljem, potem pa drugega moža nagovorila, da je politega zažgal. Nesrečnež bil je takoj ves v ognju in je nekda grozno opečen. Ako je stvar res taka, pride itak pred sodišče, za sedaj pa prosimo gospode v Cerkljah, da bi nam kateri izmed njih blagovolil o tej zadevi kaj natančnejega povedati.

— (Slovensko pevsko društvo), ki priredi letos 15. avgusta t. l. drugi veliki pevski zbor v Ptui, si je za povzdigo slavnosti pridobilo celo vojaško godbo in zagotovilo od mnogih strani obilne udeležbe. Slavnostni odbor se je ravnokar sestavil in bo pričel svoje delovanje. Sekirice, ki so letos posebno dragocene, so se že razposlale in ako

jih še kdo ni dobil ali jih še več potrebuje, naj se blagovoli takoj oglašiti pri vodstvu društva. Program se bode v kratkem sestavil in po dovršenem tisku razposlal. Gg. poverjeniki in posamični udje so prošeni, da se pridno vadijo, ker društvo potovalnega kapelnika še nima. Skrajni čas bode tudi za pobiranje letnine, ki se naj od gg. poverjenikov in posamičnih udov pošlje na vodstvo „Slov. pevskega društva“ v Ptui. Ptuijski pevci sploh od vseh strani pričakujejo pevske in materialne podpore, ker so tudi zanaprej pripravljeni se pri narodnih slavnostih udeleževati in s svojimi bornimi močmi priskočiti. Dobro bi bilo, ko bi gg. poverjeniki naznačili koliko pevcev pride, da zamore slavnostni odbor svoje priprave popolnoma izpolniti. Novi udje se zmiraj sprejemajo. —

Vodstvo „Slov. pevskega društva“ v Ptui.
— (Zaradi kolere) prepovedalo je namestništvo v Trstu vsa božja pota na Goriškem in Gradiščanskem.

— (V Trstu) zbolel je pretekli petek težak Andrej Jelerčič ki je delal na ladiji „Sausone“, za kolero in v soboto umrl. Hišo, v kateri je umrl, so zaprli, prebivalce pa prepeljali v kontumačno bolnico, kjer ostanejo 21 dni. — Čizozotsko ladijo, na kateri je eden mornar obolel za kolero, prepeljali so iz Pulja v lacaret pri sv. Jarne i, kjer je omenjeni mornar umrl za azijsko kolero.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Monakovo 14. junija. Policijsko ravnateljstvo po plakatih objavlja, da je kralj včeraj zvečer ob 6^{3/4} uri, ko se je v parku graščine Berg sprehajal, v Štarnberško jezero skočil. Zdravnik Gudden, ki je skušal rešiti ga, je tudi utonil.

Monakovo 14. junija. Pri dopoldanskem sprehodu pogovarjal se je kralj prav mirno z dr. Guddenom na klopi v jelenskem parku; zvečer je hitro večerjal in šel pustivši paznike zadaj zopet z Guddenom šetat blizu omenjene klopi. Po noči ob 11. uri so obeh trupli v jezeru našli; na bregu ležala sta dva dežnika, palica in suknja kraljeva. Po poškodovanju Guddena in ker se poznajo kraljevi nohti na Guddenovem čelu, sme se sklepati, da je bil boj hud. Danes dopoldne prisegli so vojaki ustavnemu kralju Otonu in državnemu upravitelju Luitpoldu. Ministri odpeljali so se v Berg, da zabeležijo kraljevo smrt. Prebivalstvo je globoko razburjeno, z vseh cerkva čuje se zvonjenje. Patent ob regentstvu se je izdal, da je namreč po kraljevi smrti po ustavi princ Oton njegov naslednik; ker pa slednji zaradi trajne bolezni vladati ne more, prevzame Luitpold kot najbližji sorodnik vladati.

Monakovo 14. junija. Razburjenost vsako uro narašča. Na tisoče ljudi na ulicah. Posebna izdanja listov naznanjajo vedno nove podrobnosti. — Kralj šel je z Guddenom na sprehod, s katerega jih dolgo ni bilo nazaj. Preiskali so park in našli kralja in Guddena v jezeru. Nesta bila še popolnem mrtva, a rešitev nemogoča. O polnoči kostatovala se je smrt. — Obraz Guddena je razpraskan, tudi na vratu je poškodovan. — Šele dopoldne izvedele so se oficijalne podrobnosti. Kralj je s svojo mirnostjo vse varal, tako da je Gudden še včeraj brzojavil: Vse gre dobro. Kralj šel je z Guddenom sam sprehajati se in se je boril z njim, ko je v jezero skočil. Klobuk in suknjo vrgel je od sebe, predno je skočil v vodo. To se je zgodilo 5 minut pred 7. uro, kajti ta trenutek se je kraljeva ura ustavila. Kralja pogrešali so šele ob pol 10. uri, truplo pa našli ob 1^{1/2} 12. Gudden je v obrazu opraskan. Gudden bil je močan, širokopleč, a prileten mož. (Kralj Ludvik II. porodil se je dne 25. avgusta 1845 in je prišel na prestol dne 10. marca 1864, torej je vladal že nad 22 let. — Njegov brat, sedanji kralj Oton, je blazen. — Dr. Gudden, ki je s kraljem utonil, je bil jako slaven zdravnik za umobolne. Uredn.)

Monakovo 15. junija. Včeraj zvečer ob 8^{1/2} uri blagoslovili so dekan Türk in troje drugih dvornih duhovnikov na dvorišču graščine Berg kraljevo truplo, katero se je potem v najpriprostejši začasni krsti na mrtvaškem vozu v četer prepeljalo v Monakovo mej jokanjem

in zdihovaljem mnogobrojnih gledalcev. Za mrtvaškim vozom bili so trije vozovi z duhovniki in spremstvo. Od Monakovskega predmestja Leudling naprej spremljal je mrliča oddelek težkih konjikov. V noči ob 1. uri 20 minut, nepričakovano zgodaj, pripeljal se je mrlič v mesto, zatorej ni bilo videti občinstva. Truplo kraljevo položilo se bode v kraljevi palači na mrtvaški oder.

Pariz 14. junija. Štrajkujoči delavci so pri shodu v Decazeville jednoglasno sklenili, da jutri zopet začno delati.

Brüselj 14. junija. Zbor odposlancev delavske stranke sklenil, da se propaganda za splošno volilno pravico nadaljuje postavnim ne pa puntarskim potom.

Rim 13. junija. Izvestje o koleri: V Bari 2 zbolela, 1 umrl; v Benetkah 5 zbolelo, 5 umrlo.

Zahvala.

Slavna kranjska hranilnica podarila je „Glasbeni Matici“ v obnem zboru dne 10. junija 1886. leta podpore 200 gld.

Za ta letos izdatno zvečani dar se v imenu „Glasbene Matice“ slavni hranilnici najtopleje zahvaljuje
odbor.

Zahvala.

Povodom prelepe veselice, katero je priredilo tukajšnje „bralno društvo“ dne 6. junija t. l. na vrtu g. Gregorčiča na korist revnim šolarjem ljudske šole, prejelo je podpisano šolsko vodstvo lepo vsoto čistega dohodka 39 gld. 32 kr., za kar se v imenu revne šolske mladine najprejreje zahvaljuje vsem blagodušnim dobrotnikom, se posebno pa p. n. sodelavcem za krepko podporo.

Vodstvo ljudske šole v Krikem,
dne 12. junija 1886.

Fr. Gabršček,
šolski voditelj.

Kdor se boji mrtvouda

ali katerega je že zadel, ali pa boleha na navalu krvi, omotici, udotrupi, ali ne more spati ter ima bolne živce, naj si naroči knjižuro „Ueber Schlagfluss-Vorbeugung und Heilung“, 5. izdaja, ki se zastoj in franko dobi od pisatelja bivšega deželnoobrambovskega batalijonskega zdravnika Rom. Weissmann-a v Vilshofen-u, Bavarsko. (38—12)

Poslano.

Vsakdo more biti zdrav in doseči visoko starost, ako skrbi za svoje telo. Največ bolezni izvira iz krvi, tedaj je dolžnost slednjega, na to obračati največ pozornost. Našim preiskavanjem in dolgoletnim skušnjam se je posrečilo izumiti taka sredstva, katera hitro in brez zlih posledic čistijo kri, krepé njen pravi tok. Naša zdravilna metoda je priznana in je že bila večkrat odlikovana z redi in zlatimi kolajnami. Ozdravljamo z vsehkom boleznimi, ki izvirajo iz spridene krvi (brez živga srebra), žalostne posledice skrivnih navad, nadalje slabotno stanje, kožne bolezni, še tako zastarane rane, grlate, izpadanje las, trganje in revmatizem, vse ženske bolezni. Trakuljo odstranimo po posebni metodi, celo pri otrocih v malo urah. Kilove ozdravimo na racionalni način z našimi po novejših metodah napravljenimi pasovi za kilove, sicer počasi ali gotovo. Prosimo pošiljati zaupna pisma z obširnim popisom bolezni s pošto znancko za odgovor. (709—27)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Tržne cene v Ljubljani

dne 12. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	682	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	504	Surovo maslo,	90
Ječmen,	471	Jajce, jedno	2
Oves,	325	Mleko, liter	8
Ajda,	416	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	504	Telečje	54
Koruza,	487	Svinjsko	60
Krompir,	357	Koštrunovo	34
Leča,	10	Pišanec	45
Grah,	10	Golob	18
Fižol,	10	Seno, 100 kilo	241
Maslo, kgr.	1	Slama,	241
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	650
Špeh frišen,	64	„ mehka, „ „	4

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. junija.	7. zjutraj	733-73 mm.	12-4° C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. pop.	731-53 mm.	22-2° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	731-75 mm.	15-8° C	sl. zah.	jas.	
13. junija.	7. zjutraj	731-27 mm.	14-0° C	sl. zah.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	729-45 mm.	24-4° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	730-17 mm.	17-4° C	sl. jz.	d. jas.	
14. junija.	7. zjutraj	730-83 mm.	14-8° C	sl. vzh.	d. jas.	
	2. pop.	730-99 mm.	19-2° C	sl. vzh.	obl.	0-00 mm.
	9. zvečer	732-31 mm.	16-4° C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 16-8°, 18-6° in 16-8°, za 1-6° pod 0-2° nad in 1-6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 15. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	85	gld.	25	kr.
Srebrna renta	85	"	90	"
Zlata renta	116	"	85	"
5% marčna renta	102	"	—	"
Akcije narodne banke	80	"	—	"
Kreditne akcije	282	"	60	"
London	126	"	20	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	10	"	—	"
C. kr. cekini	5	"	94	"
Nemške marke	61	"	90	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	130	"
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	168	"
Ogrska zlata renta 4%	106	"	30	"
Ogrska papirna renta 5%	95	"	—	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	"	20	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	117	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	"	—	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	120	"	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	"	80	"
Kreditne srečke	100	gld.	176	"
Rudolfove srečke	10	"	18	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	116	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	203	"	75	"

Avskultanti in pravni praktikantje
c. kr. deželne sodnije v Ljubljani nazna-
njajo vsem prijateljem in znancem tožno vest o
smrti njih ljubljene tovariša, gospoda

FRANA DOLENCA,

pravnega praktikanta,

kateri se je po dolgej bolezni, previden s sv. za-
kramenti za umirajoče 15. junija 1886 ob 4. uri
zjutraj v 26. letu svoje dobe v Gospodu zaspal.
Mrtvaški spreved bode v sredo 16. junija
1886 popoldne ob 6 1/2 uri iz hiše žalosti, Stre-
liške ulice št. 2.

V Ljubljani 15. junija 1886.

(438)

Posebni mrtvaški listi se ne bodo izdajali.

Globoko ginjeni naznanjamo podpisani vsem
prijateljem in znancem tužno vest, da je naš ne-
pozabljeni oče, stari oče, oziroma tast, gospod

JOSIP VOKALITSCH,

c. kr. cestni mojster,

danes zjutraj po dolgej hudej bolezni, previden s
svetimi zakramenti za umirajoče, v 68. letu svoje
dobe v Gospodu zaspal.

Posvetni ostanki dragega pokojnika bodo se
v torek 15. junija ob 3. uri popoldne v hiši ža-
losti Gledališka stolba št. 3 blagoslovili in pre-
peljali k sv. Krištofu k večnemu počitku.

V Ljubljani, dné 13. junija 1886.

Antonija Vokalitsch,

soproga.

Otokar Vokalitsch,

sin.

Polyxena Kirbisch, Euphemia Czerweny,

hčeri.

Rudolf Kirbisch, Josip Czerweny,

zeta.

Oly, Pepl, Polyxena,

unuki.

(434)

Zdatno pod fabriško ceno znižano posreduje pri naročilih za
točno plačilo ali na obroke „Zastop kmetijskih strojev za slovenske po-
krajine“ pri A. DEBEVCU v Ljubljani (Gradišče, Hlišerjeve ulice
št. 3). Od vsake kupčije za „Narodni dom“ primeren donos.
Ceniki mlatilnic, slamoreznic, žitnih čistilnic, vinskih tlačilnic, grozdnic
mlinov i. t. d. brezplačno in franko.

(436—1)

„THE GRESHAM“ zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz

v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank.	91,064,543.54
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1884	"	17,926,068.77
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka dru- štva (1848) več kot	"	164,776,000.—
V slednji dvanajstmesečni poslovalni perijodi uložilo se je pri društvu za	"	66,393,200.—
ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah več kot	"	1,391,163,329.—

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje
pri Guido Zeschkotu.

(378—2)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh
knjigotračnicah knjiga:

Kurzgefasste Geschichte Krains

mit besonderer Rücksicht auf Cultur-Entwicklung.

Von
August Dimitz.

10 pol v 8°.

Cena mehko vezani knjigi je 80 kr., elegantno v zlatem
obrezku vezana stane 1 gld. 50 kr.

Čislani gospod pisatelj podaje nam v omenjeni knjigi pregledno
in skupno, niž važnega prezirajočo, objektivno podobo povestnice
naše ožje domovine, ki jo bode vsak domoljub gotovo kot dobro došlo
in s veseljem marljivo prebiral.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotračnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(353—4)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pol. Cena
70 kr., po pošti 75 kr.

Poletno stanovanje.

Za dobo od 15. julija do 15. septembra t. l. išče
4 meblovane sobe s kuhinjo na Kranjskem blizu
trga ali večje vasi rodbina z Dunaja. Ponudbe v kratkem
s pogoji, najemščino itd. prejema in odpošilja administra-
cija „Slovenskega Naroda“.

(431—2)

„Kako sem se jaz likal.“

Povest slovenskega trpina v poduk in zabavo. Sestavil in
spisal J. Aléšovec. 35 pol v osmerki. Dobiva se za zni-
žano ceno 1 gld. izvod, po pošti 10 kr. več, samo pri
Anton Obrezi, ključarske ulice št. 3, III. nadstr.

„Ne v Ameriko!“

Povest Slovincem v poduk, od istega pisatelja za zni-
žano ceno 60 kr., po pošti 5 kr. več. (231—11)

Išče se izurjenega

trgovskega pomočnika

za prodajalnice z mešanin blagom.

(435—1)

A. Casagrande v Ajdovščini.

Išče se nevesta.

Mož v najboljših letih z lepim posestvom in
dobro obrtnostjo v večjem kraju kranjske dežele
išče si kaci 30 let staro družico življenja, katera
bi imela vsaj 3000 gld. gotovega denarja. — Več se
poizve pri upravnistvu „Sloven kega Naroda“, kate-
renu naj se tudi pismene ponudbe pošiljajo v z pr-
tih listih z napisom „zakonska sreča“. (437—1)

Tuji:

14. junija.
Pri m. an.: Brammer
z Dunaja. — pl. Koch iz
Zagreba. — Neumann iz
Karlova. — Nibel z De-
naja. — Weber iz Trsta.
Grillisch z Celovca. —
Polak z Dunaja.
Pri m. an.: Bamberg
iz Berolina. — Steinleber
z Dunaja. — Tiefbrunner
iz Budimpešte.

„NARODNA TISKARNA“ v izidnice v elegantnej obliki.

priloga po nižji ceni

z Dunaja.

Za društveno restavracijo išče se pošten

krčmar.

Pogoji jako ugodni. — Kje? pove upravnistvo „Slo-
venskega Naroda“. (417—3)

Pekarija, krčma in stanovanje

v hiši št. 89 v Postojini se dá v najem. Ponudbe naj
se pošljejo A. Kraigher-ju v Postojini. (379—2)

64krat
odlikovano v 40
letih svojega obstanka.
Na celi
zemlji se prodaja
v 27.000 prodajalnicah.
Spati nesem mogel
— Vaša Ivana Hoffa sladna
zdravilna čokolada mi je povr-
nila spanje in slast do jedij. — Profesor
Anton Lorenz v Petrinji, 3. februaria 1886.

IVAN HOFF,

Berlin in Dunaj.

izumitelj sladnih izdelkov, c. kr. dvorni založnik,
skoro vseh evropskih suverenov, c. kr. svetnik itd.,
Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 8.

Zdravstveno poročilo in zahvala
redke vrste izumitelju originalnih
zdravilnih in redilnih izdelkov iz
sladnega izvlečka.

Sijajni zdravilni uspehi Ivana Hoffa slad-
nega zdravilnega piva pri prsnih boleznih,
zadušljivem zaslezanji želodca in prsih.

Bruck na Muri, 5. aprila 1886.

Vaše blagorodje! Jako me veseli, da morem
vam naznanjati, da je Ivana Hoffa sladna
pivo jako dobro uplivalo na zdrayje
moje soproje, in prosim pošljite mi zopet 12
steklenic Ivan Hoffa sladnega piva, 1 kilo sladne
zdravilne čokolade 1 možnja bombonov iz slad-
nega izvlečka po poštnem povzetju. Z velespo-
štovanjem Matija Krenn, Bruck na Muri.

Hotel Semmering, vila Wiesenburg, 19. aprila 1886.

Vaše blagorodje! Ko mi je po prvi poš-
iljavi odličnega Ivana Hoffa koncentro-
vanega sladnega izvlečka že mnogo bo-
lje v vratu in na prsih, prosim pošljite mi
še 7 steklenic, koncentrovanega sladnega iz-
vlečka in 1 možnja bombonov za prsi po poštnem
povzetju, Ivana Bückmann, hotel Semmering
vila Wiesenburg.

„Pri zastaranih boleznih želodca“.

V Gradci, 26. marca 1886

V. B. Moja soproga že 2 leti bolega za sla-
bim želodcem, in rabila je že vsa sredstva brez
uspeha. Ko je začela piti Ivana Hoffa sladno
zdravilno pivo, se jej je vidno zboljšalo. Prosim
tedaj, pošljite mi še 30 steklenic. Z velespošto-
vanjem Ivan Nevald, Albertstasse 21.

„Pri kašlju, slabem želodci, in pomanj-
kanji slasti do jedij.“

Zell am See, 5. aprila 1886.

V. B. Prosim pošljite mi 12 steklenic Ivana
Hoffa koncentrovanega sladnega izvlečka. Ta iz-
delek je tu že mnogim pomagal ne le pri kašlju,
ampak tudi pri slabem želodci in pomanjkanji
slasti do jedij. S spoštovanjem J. Kastner.

Visoki izreki cesarjev in kraljev.

Njega veličastvo cesar avstrijski Fran Jo-
sif I. je dekoriral najvišjelastrno izdelovalca
sladnega izvlečka z besedami: „Veseli me, od-
likovati moža, kakeršen ste Vi“. Njega veličastvo
kralj pruski Fr. Viljem IV.: „Vaše lepo pivo
za želodec mi je dobro delo“. Njega veličastvo
kralj saksoski Albert: „Vaš sladni izveč k je
dobro del moje mater“. Njega veličastvo kralj
danski Christian: „Z veseljem sem se prepri-
čal o zdravilnem učinku Vašega sladnega izvlečka
na Meni, članih Moje robine in več znaneih.“

Cene na Dunaji: Sladno zdravilno pivo (z
zabojem in steklenicami): 13 steklenic gld. 7-82,
28 steklenic gld. 14-60, 58 steklenic gld. 29-10.
— Koncentrovani sladni izvleček 1 steklenica
gld. 1-12, 1/2 steklenice 70 kr. — Sladna čoka-
lada 1, kilo I. gld. 2-40, II. gld. 1-60. — Prsni
sladni bomboni v možnjčkih a 60 kr., 30 kr. in
15 kr. — Spod 2 gld. se nič ne pošlje.

Glavna zaloga v Ljubljani: Peter Lassnik.
V Kranji: Fran Dolenc; V Gorici: G. Cristofor-
letti, c. kr. dvorna lekarna; V Kečevji: Edvard
Hofmann; V Krškem: R. Engelsperger; V Idriji:
Jos. Wario, leker; V Loži: M. Prezely; V Rudol-
fovem: Dom. Rizzoli, lekarna; V Zagrebu: Sal-
vatorjeva lekarna, nadbiskupska lekarna, lekarna,
usmiljenih bratov; Celje: Kupferschmidt, Marek,
lekarna, J. Matič; V Karlovi: Fr. pl. Šest leker;
V Mariboru: F. P. Holasek; V Ptuj: J. Kasimir;
V Pulji: G. B. Wassermann; V Trstu: F. S. Prinz
via Aquedotto, Foraboschi, Serravallo, Zanetti,
lekarni; G. Cilia, droguerist; V Zadru: Chr. Mo-
zocco; V Celovci: W. Thurmwald, lekar.

Previdnost
pri kupovanju.
Extractum Malti Johann Hoffi
dobiva se v vseh lekarnah in v
večjih prodajalnicah; zahteva naj se le
z varstveno znamko (podoba in podpis izumitelja).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.